

господари надъ Българекото царство, искать да подчинятъ сичко подъ властѣта си, но това тѣхно желаніе е суетно. Надеждата ми беше голѣма, но като виждамъ че въ самитѣ насъ, нѣма никаква искренность, преставамъ отъ да мисля, на нѣщо добро и полезно за държавата си, презирамъ даже и свѣта, когато е въ опасность живота ми. Небето е благоизволило да мѣ възкачи, на единъ престолъ, безъ яжки основи, и това мѣ наскърбява крайно; не е доволенъ трудътъ и помощъ само на единъ смъртенъ човѣкъ, за да може да въздигне и подкрѣпи една държава, въ която кипятъ на пълно, най-голѣмитѣ гоненія, зависть, злоба и други раздорни духове.

Первожрецътъ. Петрѣба господарю, да мислите че цѣль народъ е склоненъ на зло. Има люде почтени и умни, които навѣрно ще ви оценятъ трудоветѣ които полагате ежедневно за подкрѣпленіе на престола ни.

Кардамъ. Вѣрвамъ. Но азъ са осѣщамъ нѣщо слабъ, виждамъ че нѣма дочакамъ да са въведе единъ добръ редъ въ държавата ни. А при всичко това пакъ ще побързамъ да си отмыстѣ на Византійскія царь, за лукавото му докачваніе. Затова некъ не губимъ врѣме, но да отидемъ да са приготвимъ за това страшно отмъщеніе.

Сички. Да вѣрвимъ. (излизатъ).

ЯВЛЕНІЕ ПЕТО.

Драгомиръ. (самъ).

Единъ вѣренъ другаръ имяхъ и искренъ пріятель, но и той стана жертва на пустото издѣйство и невѣріе. Напраздно ще си излагамъ и азъ живота въ опасность, когато нѣма помежду ни искренни и родолюбиви мъжю. Сѣкій глѣда да убива, да разваля за да постане господарь, сѣкій са труди за собственій си интересъ, сѣкій глѣда себѣ си, а за народа,